

vábgondolhatja a bevezetőben kifejtett gondolokat, és maguknak a szövegeknek a segítségével folytathatja és finomíthatja az elemzést és a jellemzést. Megszivlelendőnek tartom Vöő Gabriellának azt a javaslatát, amely szerint kívánatos volna, hogy többi néprajzi csoportunkat – pl. a palócokat – is

megkíséreljük jellemezni a saját humorával, anekdotáival, adomáival. Olyan tulajdonságok kerülnének ily módon felszínre, melyek más kutatási területet vizsgálva, minden valószínűség szerint a háttérben maradnának.

Kovács Ágnes

HÍREK

A füzeggyarmati Csánki Dezső Helytörténeti Kör 1983. október 17-én ünnepi megemlékezést tartott Molnár Nagy Sándor irodalomtörténész születésének 125. évfordulója alkalmából.

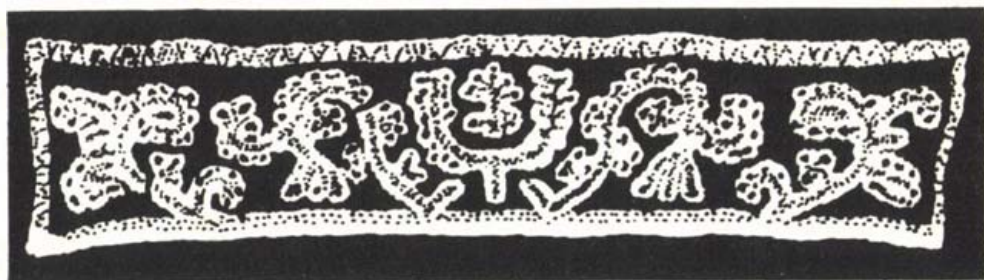
Nagy Sándor 1858. november 15-én Füzeggyarmaton született. Édesapja falusi paraszti iparos, molnármester és egyházi volt. Nem voltak tősgyökeres gyarmatiak, Irinyből jöttek a faluba, s nevük elé a ragadványnév az édesapja mestersége után került. Molnár Nagy Sándor az elemi iskoláit szülőfalujában, Füzeggyarmaton kezdte el, gimnáziumi tanulmányait Békésen kezdte meg, majd Késmárkon folytatta, s végül a fővárosban fejezte be. Mint végzett „bölcseleti hallgatót”, a Magyar Nemzeti Könyvtárnál gyakornokul alkalmazták, és a kéziratgyűjteményekhez osztották be, ahol könyvtártudományi, kéziratnani, bibliográfiai témákkal foglalkozott.

Öt éven át szorgalmas munkatársa volt a Magyar Könyvszemlének. Cikkei jelentek meg a Magyar Nemzeti Múzeumban, a Magyar Könyvszemlében (Horváth István kéziratjai, 1883), a Turulban (Heraldikai és sphragistikai kéziratok, 1883), a Ludovika Akadémia Közlönyében (Hadügyünk állapota, I. Lajos korában 1342–1382-ben, 1884), az Egyetemes Philológia Közlönyében (Adalékok a XVI–XVII. századi elbeszélő költészetünk irodalmához, 1885). Több könyve is megjelent.

Molnár Nagy Sándor fiatalon, 1886. június 20-án halt meg véletlen baleset „Szent Gellért hegyről lebukás következtében”. A megemlékezés során arra gondolhatunk, hogy mire is vihette volna, ha 28 éves korában meg nem hal. (Borbíró Lajos)

Honismereti szakkörök találkozója Debrecenben. 1983. október 16-án tapasztalatcsere-jellegű nyílt szakköri foglalkozást tartott a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Gyakorló Általános Iskolájának II. Rákóczi Ferenc Honismereti-Műemlékvédő Szakköre. A rendező szakkör az elmúlt évtizedekben rendszeresítette ezeket a foglalkozásokat, de ennyi vendég eddig még nem szerepelt együtt. A hat szakkör tagjai és a vendégek megtöltötték a Déri Múzeum dísztermét. Debrecenből és Hajdú-Bihar megyéből sok szakkörveztő vett részt a seregszemlén.

Dr. Szamosújvári Sándor, honismereti szakfelügyelő, megnyitó beszéde után a hajdúszoboszlói 5. sz. Általános Iskola honismereti szakköre diákepeken mutatta be Szoboszló műemlékeit és szobrait. A hajdúszovátai Maklári Pap Mór Honismereti Szakkör pedig a hajdúszovátai kótszegi csöszházról, annak helyreállításáról és népi műemlékké nyilvánításáról és a műemlék templomerdőfal helyreállításáról tartott ismertetést. A rendező szakkör tagjai a zánkai műemléki-múzeumi és a biharkeresztesi megyei honismereti táborok tapasztalatairól tartottak színes élménybeszámolót. Közben a szakkör tagjai zongora- és hegedűszámokat mutattak be. A debreceni Landler Jenő Szakközépiskola honismereti szakköre a szakkör történetét és eredményeit ismertette. A hajdúszoboszlói úttörőház honismereti szakköre a néprajzi és történelmi gyökerekkel rendelkező szilveszteri csergetést és szokásokat adta elő. A Tóth Árpád Gimnázium honismereti szakköre az ősi diákvárosok találkozásán nagy sikerrel bemutatott Barátságban az erő című, diák hagyományokkal foglalkozó darabot vitték színpadra. A találkozó igen eredményesnek és hasznosnak bizonyult. (Dr. Szamosújvári Sándor)

Csipke Gömörből (Hornyák László rajza)